

محبت و مهرورزی مایه جلب رحمت الهی

حضرت امام صادق (ع) از پیامبر اسلام (ص) روایت می کند: کسی که بسیار یاد خدا کند خدا به او مهر و محبت ورزد و کسی که پیوسته به یاد خدا باشد دو سند رهایی برای او نوشته می شود: رهایی از آتش دوزخ و رهایی از نفاق و دورویی.

خبرگزاری مهر- حضرت امام صادق (ع) از پیامبر اسلام (ص) روایت می کند: کسی که بسیار یاد خدا کند خدا به او مهر و محبت ورزد و کسی که پیوسته به یاد خدا باشد دو سند رهایی برای او نوشته می شود: رهایی از آتش دوزخ و رهایی از نفاق و دورویی. مهر و محبت علت جلب رحمت حق به سوی عبد است. قرآن مجید در آیاتی فراوان به این نکته بسیار مهم اشاره دارد که مهر و رحمت حق بی علت نصیب کسی نمی شود. ایمان، جهاد، هجرت، عبادت، رحم و محبت به دیگران و نظایر اینها از علل جلب جذب رحمت حق به سوی انسان است. کسی که همه حالات مثبت و به ویژه مهر و محبت و عشق ورزی را در سرزمین وجود خویش نابود کرده و جز حرکت فیزیکی که محصول تنفس هوا، خورد و خوراک است از او باقی نمانده و از هستی خویش غیر کویری خشک بجا نگذارده و استعداد و قوای ملکوتی خود را نابود نموده، چگونه نور رحمت پروردگار از افق تاریک حیاتش جلوه کند و خورشید مهر اهلی به سرزمین هستی اش که پشت به خورشید دارد بتابد؟! چگونه کسی که مهر و محبت و مهرورزی را در دل خود نیروانده و متخلق به این اخلاق نشده و در قلب خود جایی را برای این حقیقت بسیار با ارزش بازنکرده امید رحمت حضرت حق را دارد؟!

حضرت رسول اکرم (ص) می فرماید: من لا یرحم الناس لا یرحم الله؛ کسی که به مردم مهربانی نکند خداوند به او مهربانی نمی کند.

با این بیان رسول خدا مشخص می شود که مایه جلب رحمت حضرت حق مهرورزی و محبت و مهربانی نسبت به مردم است. کسی که ما فوق همه قدرتهای عالم است چرا از زمانی که خود می تواند توجه به زیردستان خود داشته باشد و با آن ها محبت و ملاطفت داشته باشد، مهربانی کند؟! دریای مواج رحمت حضرتش با مهرورزی به هموعان و زیر دستان و حتی بی ارزش ترین موجودات به فروش می آید و موجبات جلب رحمت بی نهایتش فراهم می شود. پیامبر رحمت (ص) می فرماید: من رحم و لو ذبیحه عصفور رحمه الله یوم القیامه. هر کس رحم کند اگر چه به لاشه گنجشکی خداوند در روز قیامت به او رحم خواهد کرد.

در روایتی دیگر می فرماید: ندا دهنده ای در آتش دوزخ فریاد می زند: ای خدای مهربان، ای بخشایشگر مرا از آتش نجات ده. پس خدای متعال به فرشته ای دستور می دهد پس او را از آتش بیرون می آورد و در پیشگاه حضرت حق می ایستد. خدای متعال به او می فرماید: آیا تو به گنجشکی رحم کردی (تا امروز مورد مهر و محبت من قرار گیری؟!)

امید و رحمت از خدا با مهرورزی

انسان هایی که نسبت به اموردیگران بی تفاوت اند و جز برای شکم و رفاه حال خود دغدغه ای ندارند و به قول اهل دل چون چوب خشک هستند و قلب آنان از حالات مثبت و به ویژه عشق و محبت محروم است، اگر از خدا توقع محبت و رحمت و مهر و شفقت داشته باشند یقیناً توقع بی جا و بی موردی است، ولی آنان که دلی غرق محبت و مهر دارند و نسبت به امور دیگران بی تفاوت نیستند و پیوسته مهر و عشق خود را عملاً برای خلق خدا هزینه می کنند. اگر از خدا امید محبت و رحمت داشته باشند امیدشان امیدی مثبت و توقعشان توقعی بجا و برحق است و بر اساس آیات و روایات یقیناً مورد مهر خداوندی در دنیا و آخرت قرار می گیرند و حضرت دوست محبت و عشق ورزی آنان را نسبت به دیگران از طریق لطف و احسان خود تبدیل به شیرین ترین محصول ابدی و میوه سرمدی یعنی بهشت عنبر سرشت و رضوان اکبر و "عیشه راضیه" می کند و تبدیل حالات معنوی و اعمال صالح به بهشت و رضوان بر خدا آسان است.

مهر و محبت ورزیدن به دیگران به اندازه ای در اسلام از ارزش برخوردار است که پیامبر اسلام (ص) ضمن دعا و مناجاتی به پروردگار عرضه داشت: اللهم من رفق بامتی فارفق به و من شق علیهم فشق علیه؛ خدایا هر کسی با امت من مهربانی و خوشرفتاری داشت به او مهربان باش و هرکس به آنان سخت گرفت بر او سخت گیر باشد.

قاعده و قانون بسیار مهمی از سوی پیامبر بزرگ اسلام به همه انسان ها اعلام شده آن این که اگر مهر و محبت ورزید یقیناً از طرف دیگران و نهایتاً از سوی حضرت حق مورد مهر و محبت قرار خواهید گرفت و اگر بی مهری و بی رحمی پیشه کنید هرگز توقع مهر و رحمت از دیگران و به خصوص از خدا نداشته باشید که بی رحم و فقط لایق عقوبت و بی رحمی است.

حضرت امام صادق (ع) از پیامبر اسلام (ص) روایت می کند: کسی که بسیار یاد خدا کند خدا به او مهر و محبت ورزد و کسی که پیوسته به یاد خدا باشد دو سند رهایی برای او نوشته می شود: رهایی از آتش دوزخ و رهایی از نفاق و دورویی.

از آیات قرآن و روایات اهل بیت (ص) استفاده می شود که بی مهری و به عبارت دیگر سنگدلی گناهی باطنی است که قابل کیفر است و حالتی درونی است که سبب ستمگری و ظلم به دیگران و پایمال کردن حقوق مردم است.

مهر و محبت متقابل

در میان افراد بشر فردی پیدا نمی شود که نسبت به مهر و محبت دیگران خشنود نباشد بلکه تمام انسان ها بسیار علاقه مند هستند که مورد مهر و محبت دیگران قرار گیرند و همه کسانی که با او در ارتباط هستند به نوعی به او ابراز محبت و علاقه کنند و او را مورد مهر و محبت خود قرار دهند.

بدیهی است کسی که علاقمند جلب مهر و محبت دیگران است خود باید کانون مهر و محبت باشد این یک قانون کلی و خدشه ناپذیر است که محبت طرفینی و متقابل است.